VERORDENING No. 102/64/EEG VAN DE COMMISSIE

van 28 juli 1964

met betrekking tot de invoer- en uitvoercertificaten voor granen, op basis van granen verwerkte produkten, rijst, breukrijst en op basis van rijst verwerkte produkten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening no. 19 van de Raad, houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen (1), en met name op artikel 16, lid 3,

Gelet op Verordening no. 16/64/EEG van de Raad houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt (2), en met name op artikel 10, lid 5,

Gelet op Verordening no. 54 van de Raad betreffende de criteria voor de vaststelling van de premieschaal geldend bij de invoer van granen uit derde landen (3), gewijzigd bij Verordening no. 119/63/EEG van de Raad (4), en met name op artikel 7,

Gelet op Verordening no. 50/64/EEG van de Raad betreffende de premieschaal van toepassing bij de invoer van rijst en breukrijst (5) en Verordening no. 51/64/EEG van de Raad betreffende de vaststelling van de heffing van toepassing op de invoer van rijst en breukrijst (6), aangevuld door Verordening no. 78/64/EEG van de Raad (7), en met name op artikel 7 bis en 3,

Overwegende dat het gewenst is, aangezien de internationale handel in granen en de internationale handel in rijst over het algemeen onder dezelfde omstandigheden plaatsvinden, voor de in Verordening no. 19 en Verordening no. 16/64/EEG bedoelde produkten uniforme bepalingen vast te stellen betreffende de in de certificaten te vermelden gegevens en de geldigheidsduur van de certificaten, het stellen en het verbeuren van de waarborg en de gevallen van overmacht ;

Overwegende dat het in verband met de gebruiken in de internationale handel in granen, rijst en op basis daarvan verwerkte produkten aanbeveling verdient bij de toepassing van het in- of uitvoercertificaat en van de verplichting tot in- of uitvoer een zekere marge ten opzichte van het in het certificaat vermelde quantum toe te staan ;

Overwegende dat het op dezelfde gronden wenselijk is voor uitvoercertificaten voor granen dezelfde geldigheidsduur vast te stellen als in artikel 16, lid 2 van Verordening no. 19 voor invoercertificaten is bepaald ;

Overwegende dat de handelsgebruiken daarentegen rechtvaardigen om voor de in- en uitvoercertificaten voor op basis van granen en rijst verwerkte produkten en met name voor mout een langere geldigheidsduur vast te stellen ;

Overwegende dat het voor een regelmatige toepassing van het stelsel van heffingen noodzakelijk is de in de in- en uitvoercertificaten bepaalde minimumgegevens te vermelden ;

Overwegende dat vermeden moet worden dat in- en uitvoercertificaten in omloop worden gebracht, die niet gerealiseerd worden ; dat deze certificaten een onjuist beeld zouden geven van de marktsituatie ; dat het derhalve noodzakelijk is de afgifte van in- en uitvoercertificaten voor alle in artikel 1 van Verordening no. 19 en artikel 1 van Verordening no. 16/64/EEG bedoelde produkten afhankelijk te stellen van een waarborg, die geheel of gedeeltelijk verbeurd wordt, wanneer aan de verplichting tot in- of uitvoer niet is voldaan ; dat, ten einde verstoring van de traditionele handelsstromen als gevolg van de toepassing door de Lid-Staten van uiteenlopende regelingen te voorkomen, de regeling betreffende de waarborg nader moet worden vastgesteld ;

Overwegende dat het echter nodig is een bijzondere regeling vast te stellen voor het geval de in- of uitvoer ten gevolge van overmacht niet tijdens de geldigheidsduur van het certificaat kan plaatsvinden ;

Overwegende dat het voorts gerechtvaardigd is de regeling neergelegd in artikel 7 sub b) van Verordening no. 54, gewijzigd bij Verordening no. 119/63/EEG, niet toe te passen wanneer de invoer ten gevolge van overmacht niet tijdens de voor de invoer opgegeven maand heeft kunnen plaatsvinden ;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Het in- of uitvoercertificaat brengt het recht en de plicht mede de opgegeven hoeveelheid van de aangeduide waar tijdens de geldigheidsduur uit het eventueel genoemde land van herkomst in te

(1) PB no. 30 van 20. 4. 1962, blz. 933/62.
(2) PB no. 34 van 27. 2. 1964, blz. 574/64.
(3) PB no. 54 van 2. 7. 1962, blz. 1581/62.
(4) PB no. 164 van 15. 11. 1963, blz. 2714/63.
(5) PB no. 72 van 9. 5. 1964, blz. 1147/64.
(6) PB no. 72 van 9. 5. 1964, blz. 1148/64.
(7) PB no. 103 van 30. 6. 1964, blz. 1608/64.

voeren of naar het eventueel genoemde land van bestemming uit te voeren.

2. Indien de in- of uitgevoerde hoeveelheid ten hoogste 5 % groter is dan het in het certificaat vermelde quantum, kan de in- of uitgevoerde hoeveelheid als invoer of uitvoer op grond van het desbetreffende certificaat worden aangemerkt.

3. Indien de ingevoerde hoeveelheid ten hoogste 7 %, of de uitgevoerde hoeveelheid ten hoogste 5 % kleiner is dan het in het certificaat vermelde quantum, wordt de verplichting tot invoer of uitvoer als nagekomen beschouwd.

Artikel 2

1. Het invoercertificaat voor rijst en breukrijst geldt vanaf de dag van de afgifte tot en met het einde van de vierde maand, die volgt op de maand waarin het certificaat werd afgegeven :

— indien de hoeveelheid 500 ton te boven gaat, voor invoer uit alle landen, uitgezonderd van die van Europa en Noord-Amerika en die landen die een haven aan de Middellandse Zee hebben ;

— indien de hoeveelheid kleiner is dan 500 ton, voor invoer uit alle landen, uitgezonderd Europese landen en die landen die een haven aan de Middellandse Zee hebben.

2. Het invoercertificaat voor de in artikel 1, sub c) en d), van Verordening no. 19 van de Raad en in artikel 1, lid 1, sub c), van Verordening no. 16/64/EEG bedoelde produkten is geldig met ingang van de datum van afgifte tot aan het einde van de vierde maand, volgende op die waarin het certificaat is afgegeven.

Artikel 3

Het uitvoercertificaat voor de in artikel 1, sub a) en b), van Verordening no. 19 van de Raad bedoelde produkten is geldig met ingang van de datum van afgifte tot aan het einde van de derde maand volgende op die waarin het certificaat is afgegeven.

Het uitvoercertificaat voor de in artikel 1, sub c) en d), van Verordening no. 19 van de Raad bedoelde produkten, met uitzondering van mout, en de in artikel 1, lid 1, sub c), van Verordening no. 16/64/EEG bedoelde produkten, is geldig met ingang van de datum van afgifte tot aan het einde van de vierde maand, volgende op die waarin het certificaat is afgegeven.

Het uitvoercertificaat voor mout (post 11.07 van het gemeenschappelijk douanetarief) is geldig met ingang van de datum van afgifte tot aan het einde van de elfde maand, volgende op die waarin het certificaat is afgegeven.

Artikel 4

Totdat uniforme formulieren voor de in- en uitvoercertificaten worden ingevoerd kunnen de Lid-Staten gebruik maken van eigen formulieren, die — onverminderd het bepaalde in andere verordeningen, richtlijnen of beschikkingen — ten minste de in de artikelen 5 en 6 vermelde gegevens bevatten.

Artikel 5

1. Het invoercertificaat moet bevatten :

a) de naam en het adres van de aanvrager ;

b) de omschrijving van de waar onder vermelding van de post van het douanetarief voor de toepassing van de heffing en het nummer van de goederennomenclatuur van de nationale statistiek betreffende de buitenlandse handel ;

c) de vermelding van de hoeveelheid van de waar, uitgedrukt in gewichtseenheden ;

d) de vermelding van de laatste dag van de geldigheidsperiode ;

2. Op certificaten voor invoer uit andere Lid-Staten moet het land van herkomst van de waar worden aangegeven.

3. Indien het bedrag van de heffing vooraf wordt vastgesteld, moet het invoercertificaat voorts gegevens bevatten betreffende :

a) de verwachte maand van invoer ;

b) het bedrag van de heffing plus de premie.

Artikel 6

1. Het uitvoercertificaat moet bevatten :

a) de naam en het adres van de aanvrager ;

b) de omschrijving van de waar onder vermelding van de post van het douanetarief voor de toepassing van de heffing en het nummer van de goederennomenclatuur van de nationale statistiek betreffende de buitenlandse handel ;

c) de vermelding van de hoeveelheid van de waar, uitgedrukt in gewichtseenheden ;

d) de vermelding van de laatste dag van de geldigheidsperiode.

2. Op certificaten voor uitvoer naar andere Lid-Staten moeten bovendien het land van bestemming en — indien verschillende soorten restituties kunnen worden gegeven — de soort van de restitutie worden vermeld.

3. Indien het bedrag van de restitutie vooraf wordt vastgesteld, moeten op het uitvoercertificaat voorts worden vermeld de op de dag, waarop de aanvraag tot verstrekking van het uitvoercertificaat wordt ingediend, voor de verschillende maanden van de geldigheidsduur te verlenen restituties.

Artikel 7

1. De verstrekking van in- of uitvoercertificaten voor een hoeveelheid van meer dan 200 kg van in artikel 1 van Verordening no. 19 van de Raad en in artikel 1 van Verordening no. 16/64/EEG bedoelde produkten is afhankelijk van het stellen van een waarborg van ten minste :

— 0,50 R.E. per 1.000 kg, indien het in- of uitvoercertificaten betreft, waarbij het bedrag van de heffing of van de restitutie niet vooraf is vastgesteld ;

— 5 R.E. per 1.000 kg, indien het in- of uitvoercertificaten betreft, waarbij het bedrag van de heffing of van de restitutie vooraf is vastgesteld.

De waarborg kan worden gesteld in de vorm van contanten of van een garantie van een kredietinstelling, die beantwoordt aan de door elke Lid-Staat vastgestelde criteria.

2. Wanneer aan de verplichting tot in- of uitvoer niet is voldaan tijdens de geldigheidsduur van het certificaat, wordt, behoudens het bepaalde in artikel 8, de waarborg verbeurd ten belope van de bedragen, aangegeven in lid 3, en wel voor een hoeveelheid ten minste gelijk aan het verschil tussen :

— 93 % van het in het invoercertificaat vermelde quantum of 95 % van het in het uitvoercertificaat vermelde quantum, en

— de ingevoerde of uitgevoerde hoeveelheid.

De Lid-Staten kunnen evenwel het totale in het certificaat aangegeven quantum in aanmerking nemen wanneer geen enkele hoeveelheid is ingevoerd of uitgevoerd.

3. De voor de berekening van de waarborg die wordt verbeurd in aanmerking te nemen bedragen zijn :

a) bij in- of uitvoercertificaten waarbij het bedrag van de heffing of van de restitutie niet vooraf is vastgesteld : het bedrag vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in lid 1 ;

b) bij invoercertificaten waarbij het bedrag van de heffing vooraf is vastgesteld : ten minste 0,50 rekeneenheden per 1.000 kg, eventueel vermeerderd met een extra bedrag dat overeenkomt met het verschil tussen :

— de vooraf vastgestelde heffing, vermeerderd met de overeenkomstig artikel 17, lid 2, van Verordening no. 19 of artikel 11, lid 2, van Verordening no. 16/64/EEG vastgestelde premie, en

— de heffing die op de laatste dag van de geldigheidsduur van het invoercertificaat van toepassing is, indien het laatstgenoemde bedrag kleiner is dan het eerstgenoemde ;

c) bij uitvoercertificaten waarbij het bedrag van de restitutie vooraf is vastgesteld : ten minste 0,50 rekeneenheden per 1.000 kg, eventueel vermeerderd met een extra bedrag dat overeenkomt met het verschil tussen :

— de restitutie die op de laatste dag van de geldigheidsduur van het uitvoercertificaat van toepassing is, en

— de voor de laatste maand van de geldigheidsduur van het uitvoercertificaat vooraf vastgestelde restitutie, indien het laatstgenoemde bedrag kleiner is dan het eerstgenoemde.

Artikel 8

1. Wanneer de invoer of uitvoer binnen de geldigheidsduur van het certificaat door een als overmacht aan te merken omstandigheid wordt verhinderd en indien een verzoek is gedaan om deze omstandigheden in aanmerking te nemen :

a) wordt in de in lid 2, sub a) tot en met d), genoemde gevallen, de verplichting tot in- of uitvoer geannuleerd, terwijl de waarborg niet wordt verbeurd. Op verzoek van belanghebbende kan echter de geldigheidsduur van het certificaat worden verlengd met de termijn, die de Lid-Staat in verband met deze omstandigheden noodzakelijk acht ;

b) wordt in de in lid 2, sub e) tot en met h), genoemde gevallen, de geldigheidsduur van het certificaat verlengd met de termijn welke de Lid-Staat noodzakelijk acht in verband met deze omstandigheid. Op verzoek van belanghebbende, kan de Lid-Staat besluiten dat de verplichting tot in- of uitvoer wordt geannuleerd en dat de waarborg niet wordt verbeurd.

Indien de geldigheidsduur van het certificaat wordt verlengd en het bedrag van de heffing of van de restitutie vooraf is vastgesteld, wordt dit bedrag aangepast aan de hand van de tijdens de maand van de werkelijke in- of uitvoer toegepaste drempelprijs.

2. Als overmacht in de zin van lid 1 moeten de volgende omstandigheden aangemerkt worden :

a) oorlog en onlusten,

b) invoer- of uitvoerverboden van overheidswege,

c) belemmering van de scheepvaart door overheidsmaatregelen,

d) schipbreuk,

e) averij aan schip of goederen,

f) staking,

g) onderbreking van de scheepvaart wegens ijsgang of lage waterstand,

h) machineschade.

De toepassing van de „extension clause" wordt niet aangemerkt als overmacht in de zin van lid 1.

3. Indien de Lid-Staten andere dan de in lid 2 genoemde omstandigheden als overmacht in de zin

van lid 1 erkennen, brengen zij deze omstandigheden onverwijld ter kennis van de Commissie. Daarbij wordt aangegeven of lid 1, sub a), dan wel lid 1, sub b) wordt toegepast.

4. Wanneer men zich beroept op een als overmacht aangemerkte omstandigheid die betrekking heeft op het land van herkomst bij invoer of op het land van bestemming bij uitvoer, kan deze omstandigheid slechts worden erkend, indien het land van herkomst, resp. van bestemming aan de bevoegde autoriteit is opgegeven voordat de overmacht zich heeft voorgedaan, doch uiterlijk een maand na de afgifte van het certificaat.

5. De importeur of de exporteur toont de als overmacht aangemerkte omstandigheden aan de hand van officiële documenten aan.

Artikel 9

1. Het bepaalde in artikel 7, sub b), van Verordening no. 54 van de Raad, gewijzigd bij Verordening no. 119/63/EEG, is niet van toepassing wanneer de invoer wegens een in de onderhavige verordening als overmacht aangemerkte omstandigheid niet tijdens de in de aanvraag opgegeven maand kon plaatsvinden.

Indien de invoer gedurende de geldigheidsduur van het certificaat plaatsvindt, is de premie van toepassing die overeenkomstig de bepalingen van deze verordening vooraf is vastgesteld.

2. Indien de geldigheidsduur van het invoercertificaat onder toepassing van artikel 8 werd verlengd, wordt als eventuele premie toegepast die premie, die overeenkomstig de bepalingen van Verordening no. 54 of van Verordening no. 50/64/EEG, naar gelang van het produkt, daadwerkelijk te betalen zou zijn geweest indien de invoer gedurende de laatste maand van de geldigheidsduur van het certificaat zou hebben plaatsgevonden.

Artikel 10

Verordening no. 87 van de Commissie, houdende uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de invoer- en uitvoercertificaten voor graan en graanprodukten [1], gewijzigd bij Verordening no. 111/63/EEG van de Commissie [2], vervalt.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Brussel, 28 juli 1964.

Voor de Commissie
De Voorzitter
Walter HALLSTEIN

[1] PB no. 66 van 28. 7. 1962, blz. 1895/62.
[2] PB no. 147 van 14. 10. 1963, blz. 2490/63.

VERORDENING No. 103/64/EEG VAN DE COMMISSIE

van 4 augustus 1964

betreffende de omrekeningsschaal voor de diverse verwerkingsstadia van rijst, alsmede betreffende de verwerkingskosten en de waarde van de bijprodukten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening no. 16/64/EEG van de Raad van 5 februari 1964 houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt [1], en met name op artikel 7, sub c en d,

Overwegende dat artikel 7 van Verordening no. 16/64/EEG de vaststelling voorschrijft van een omrekeningsschaal, van de bewerkingskosten en van de waarde van de bijprodukten, ten einde bepaalde voor de toepassing van genoemde verordening noodzakelijke omrekeningen mogelijk te maken ;

Overwegende dat het gewenst is daarvoor rekening te houden met de gegevens die in de best toegeruste bedrijven van de Gemeenschap worden waargenomen ;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

[1] PB no. 34 van 27. 2. 1964, blz. 574/64.